

प्रथम भाग

"अमृत वाणी"

(लल्ल वाक्य)

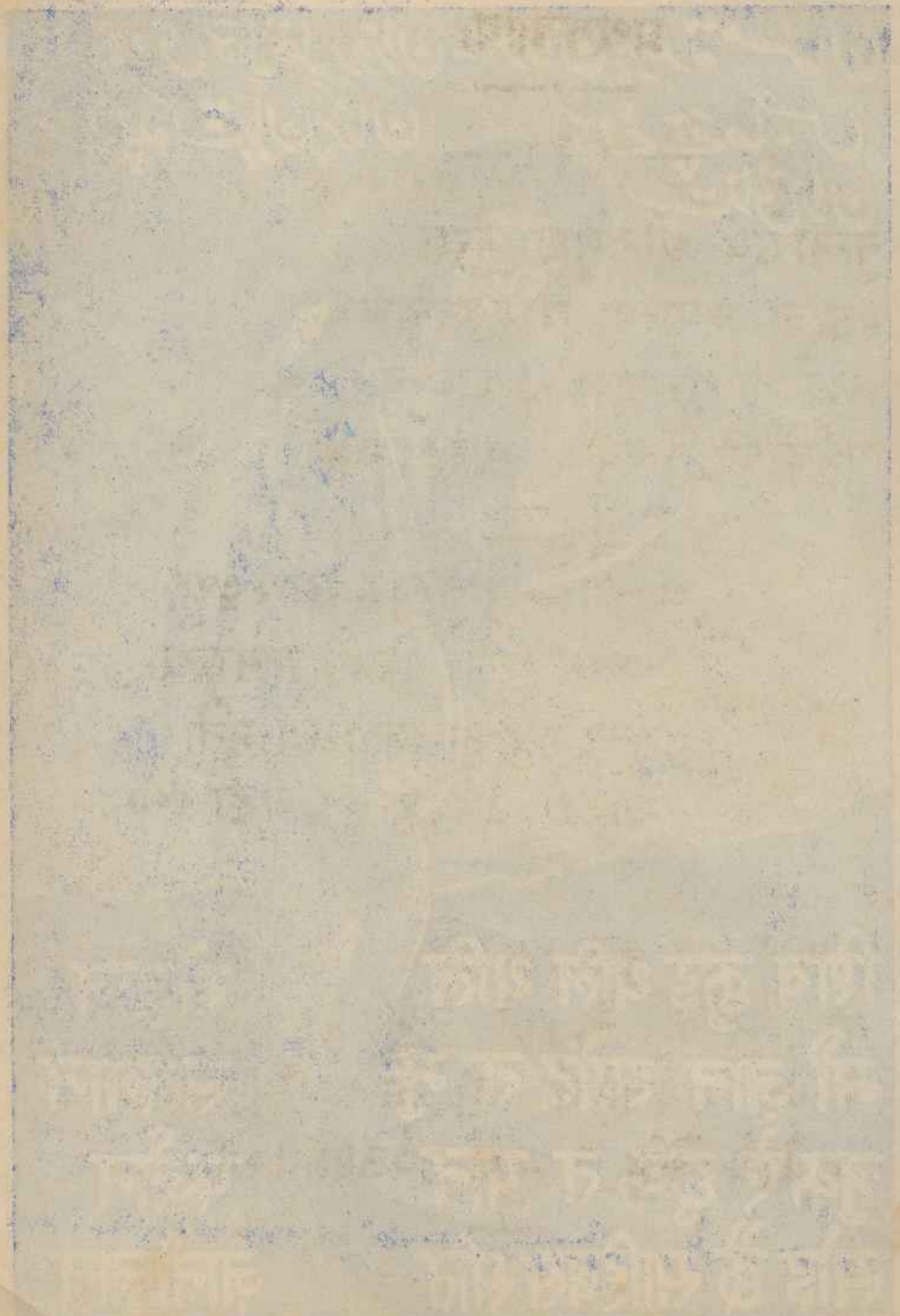
जगत कल्याणी श्री लल्लेश्वरी जी
(माता लल्ल द्यद)

तिथि जुलाई १९६१

पहली बार

मूल्य :- ५० नये पैसे

سو چھوی تھلِ تھلِ روزان ۔ موزان ہیَند تہ مسلمان
ترُکئے چھوک تہ پان پرزان
سوئے چھے صاحبس
سیت زانی زان
शिव छुइ थलि थलि रोज़ान
मौ ज़ान ह्योंद त मु- सलमान
त्रुक ऐ छुक त पान पर्ज़ान
सोइ छै साहिबस सीत ज़ानीज़ान

नमो ल्लेश्वर्यै भवन्यै

प्रथमाद्याय:

—(१)—

नुत्वा देवं श्रीगणेशं सुरेशं
स्मृत्वा ध्यात्वा श्रीगुरुपादकंच।
लल्लादेवी पुरोदित्त वाक्यनन्दं
पदैर्द्रौपदं रच्यते भास्करेण॥

—(२)—

अभ्यासे सुविकास लयि वुथु
गगनस सुगन मिलो समि सठा।
शिन्य गलो ता अनामय मुतो
योहय उपदेश छुय बटा ॥०॥

—(३)—

वाक मनस कुल ना अते
छ्यपे मुधिरि ना अते प्रवेश।
रोज़न शिवशक्ति ना अते
मुतोये केंह तु सुय उपदेश ॥०॥

—

—(3)—

लल्ल वो द्रायस लोलरे
कौन्डुम कान्डुम दिन किहु रात।
वुछुम पण्डित पनने घरे
सुय रोटमस न्यशतुर तु सात॥

—(4)—

दमादम कोरमस दमन हाले
प्रज़ल्योम दीप ननेयम ज़ात।
ज्ञानुक अम्बर पूरिम लल्ले
इम तल्लि पद दोप्य तिम हृदिआरा॥

—(5)—

पर तु पान यंम्य हिहुय मोनुय
यंम्य हिहुय मोनुय दिन किहु रात।
अद्वय यस मन सांपोनुय
तमी ड्यूँठुय सुर गुरु नाथ॥०॥

——

—(6)—

चिदानन्दस ज्ञानुप्रकाशस
इमौ च्यूनुय तिम जीवन्ति मुक्ति।
विसंमिस संसार नीश पाशस
अबुधौ घंडहा शत शत ग्रिथि ॥०॥

—(7)—

नाथ ना पान ना पर ज़ान
सु दीव बोसुम एको देह।
च्रुय बो, बो च़्य मिलो मा ज़ाना,
चु कुह, बो कुह हु सन्देह ॥०॥

—(8)—

शिव वा केशव ज़िन वा कमलज़
नाथु, नाम दरिनय योंसो।
म्य अबलि कासितनम भवरुज़
सोवा सोवा सोवा सो ॥०॥

—०—

—(९)—

भान मीलीता प्रकाश आवज़ूने
चन्द्र मीलीता मीतो चित्त।
चित्त गलिता केंह ना कुने
भूर्भुवः स्वः गंयि विसर्ज़न करिथ कित॥०॥

—(१०)—

उत्थो रण्या अर्चनि सकस्र,
अथि अल्लु पल्लु वोंखुर ह्यथ।
यीद ज़ानख परम पद अख अक्छुर
हिशेख्र, खिशेख्र ह्यथ॥०॥

—(11)—

तन्त्र गलिता मन्त्रस वेशे
मन्त्र गलिता मीतो चित्त।
चित्त गलिता केंह ना कुने
शून्यस शून्या मीलिथ गव॥०॥

—(12)—

ह्युत कंरिथ राज्य फ़रिना
दित कंरिथ तृप्त ना मन।
लोभय विना ज़ीव मरिना
ज़ीवन्तो मरिता सुय ज्ञान॥०॥

—(13)—

इमय शे च़्य तिमय शे म्य
शामुकला च़्य विन।
दिरस कुय भेद च़्य त म्य, ब्रिन्ना
न्यू शन स्वामी बो शेयव मुशिस॥०॥

—(14)—

शिव गुरु केशाव पलनस
ब्रह्मा पायिहरिन उलसिस।
यूगी यूगु कलि परज़ान्यस
कुस अश्वारि प्यठ चढ़्यस॥०॥

—

—(15)—

अनाहतरव् स्वरूप शिन्यालय
यस नाव ना वरुण ना रूप ना गुथुर।
अहनि नादबिन्दु तय वानो
सु देव अश्वारि प्यठ चढ़्यस ॥०॥

—(16)—

तूरि सलिल खद्दुता तूरे
हिम् त्रिगय भिन्नाभिन्न।
विमर्शा चैतन्य रव भाते
सव समि शिवमय ज़राज़र ज़ग पश्या॥

—(17)—

देव वटा देवरो वटा
हेरि बुन् छुय एकवाट।
पूज़ कस करख मूरख बट्टा
कर मनस तु पवनस संघाट॥०॥

—

—(18)—

आसा लोल भरीनम सासा
म्य मनि वासना केंह ना है।
योद वों शंकर भक्ति आसा
मुकरस ति सासा मल नो रेव ॥०॥

—(19)—

अकिन्नु आयस गछुन गछ़यम
पकुन गछ़यम दिन किहु राथ।
योरय आयस तूर्य गछुन गछ़यम
केंह नतु केंह नतु केंह नतु क्याह ॥०॥

—(20)—

मूढो डीशिथ षंशिथ लाग ज़ोर, कौल तु ओंनो
अूतुजुनो जडु रूपी आस।
युस युथ दपी तय तस त्युथ वोलो
तत्व वेदस हुय सुय अभ्यास ॥०॥

—·—

— (21) —

गाल करीनम लोल भरीनम
दपीनम यस यी रोज़े ।
सहज़ुक्यव कोसमव पूज़ करीनम
बो अमलानी तस ती मोंज़े ॥०॥

— (22) —

दिन छ़ि ता रव ज़न आसि भूतल
गगनस कू नो विकासे।
चंन्द्रे राह ग्रोंसुन मावसे
शिव पूज़ुन गाह चित्तात्मासे ॥०॥

— (23) —

मनस तु मन भवसरस
छुतय कूप नेरिता नार छुक
ल्येकु लज़ि ताव अन्या कुंह ।
तोलता तोलता तोलुन अख ॥०॥

—

—(24)—

शील त, मान छुय पवनुग क्रञ्जे
मुह्रि यम्य रोट मल योद वाव।
हौस्तो युस मसवाल गंडे
ती यस तगि सुय आनन्द निहाल॥०॥

—(25)—

श्ौ वन च़्रटिथ शशिकल वुज़म
प्रकृत होज़ुम पवनस सॉतीय।
लोलुकि नारह म्ये वोलिंज बुज़म
शंकर लोबुम तवय सांतीय॥०॥

—(26)—

च़ित्त तुरग गगनुय भ्रमुवोनो
नमीष्ि अकि कोड युज़न लछ।
च़ैतन्य वगि यम्य रटिथ ज़ोनो
प्राण अपान फुटरिथ पख़॥०॥

—

—— (27) ——

र्‌यन् गन्डुन् निश् मन दुरुव
व्रांत यंम्य त्रांव तिम गंयि खंसिथ।
शास्त्र बूज़िथ यंम्य वंग कोरो
सहूना, पचोना जन्यालसते ॥०॥

(28)

यव् तूर च्लीय तय अम्बर ह्यतो
क्षोद यव् च़लीय तय अहारअन्न।
नृपस च़ित्त विच़ारस प्यतो
च़ित्त देहस कॅन क्याह वन ॥

—(29)—

संहज़स शम त् दम ना विच़े
यंछ़ प्रावख मुक्ती द्वार।
सलिलस लवन ज़न मीलिथ गछ़
तोति छुय दुर्लभ संहज् विच़ार ॥०॥

—

—(30)—

लूभ मारुन सहज़ विचारुन
द्रौग ज़ानुन कल्पना त्राव।
निशि छुय तय दूरि मो गारुन
शिन्यस शिन्या मीलिथ गव ॥०॥

—(31)—

मुकरस ज़न मल्ल ज़ोलुम मनस
अद म्य लबुम ज़नस ज़ान।
सु यलि ड्यूठुम निशि पानस
सोरुय सुय तु बो नो केंह ॥०॥

—(32)—

केंह छीय न्यन्दरि हती वुधीय
केंच़न वुदिन् न्यन्द्र प्ययीय।
केंह छीय सनान करिथ आपूतीय
केंह छीय गृह बज़िथ करान क्रय ॥०॥

—

—— (33) ——

द्वादशान्त मण्डल यस देवस थजीय
नासिक पवनुह अनाहतु रव।
सोय यस कल्पन अन्तः च्रजीय
सूय्यं देव तय अर्चना कस ॥०॥

—— (34) ——

अकुय ओंकार युस नाभि धरे
कोंम्भी ब्रह्मांडस सौम गरे।
अकुय मंत्र युस च्यतस करे।
तस सास मंत्र करे क्याह ॥०॥

— (35) —

संसारस आयस तपुसुये
बोंध प्रकाश लोंबुम सहज़।
मर्यम नु कुँह तु मारन कसुये
मरि न तु लसि न तु केंह ॥०॥

—

—(36)—

पृथ्वी तीर्थन गच्छान संन्यासी
गारान सुदर्शनु च्युलो।
त्रित्तापुरी निशि तिम निष्पत आंसी
दिशाक सिर्या द्रमुन न्यूलो ॥०॥

—(37)—

पवन पुरी युस अनि वगे
तस नो स्पर्शन वोंकि तय त्रेश।
तीय यस कल्पन अन्तः ज़ंजी
संसारस ज़ेन न्यथ ॥०॥

—(38)—

ज़ल थमुन हुत्तवह तृषावुन
धर्म गमन परिवर्जित।
न्यथ काठु च्योनि दोद श्रमनावुन
अन्यद़ी लूकु कपटा चारिस ॥०॥

—

—(39)—

कुस पुशि तय कोसु पोशानी
कम कम कोसम लागस पूज़े।
कमि सरुह गोंड दिमस ज़लदानीय
कवुह सनु मन्त्रुह शंकर वुज़े ॥०॥

—(40)—

यछ़ पुशि तय पछ़ पोशानी
भावुच्य कोसम लागस पूज़े।
शिशरस गोंड दिमस ज़लदानीय
छुपे मन्त्रु शंकर वुज़े ॥०॥

—(41)—

आयस कमि देशि तु कमि वते
गछ़ कमि देशि तु कव ज़ानु वथ।
अन्ते दाय लवुम वते
नतु छ़निस फ़ुकस कोसु छुम सथ ॥०॥

—

—(42)—

गगनस आयस भूतलस
चुय चुय दिन तु पवन तय राथ।
अर्ग चन्दुन पोश पोनी चुय
चुय छुख सकलो लागीज़ि क्याह ॥०॥

—(43)—

यमीय लूभ तय मनमथ मोरुय
तमीय मोरिथ लोग नुह भास।
यमी सहज़ ईश्वर गोरुय
तमीय सोरुय बिन्दुय सास ॥०॥

—(44)—

पानस लोगिथ रूदुख म्य चुय
म्य च्यय छांडान लूसुम दुह।
ज्ञानस मंज़ यलि ड्यूंठमख म्य चुय
म्य च्य तु पानस द्युतुम छ्रोंह ॥०॥

—

—(45)—

कुश, पोश, तिल, दीप ना गछ़े
युस सद्भाव गुरुकथ मनि रटे।
शुम्भस सुरे पनुनि थके
सा दंपीज़े संहज़ुय क्रय ॥०॥

—(46)—

च़ासि, पोंन्दि, ज़ामि ज़ोंसे
नित स्नान करे।
तीर्थन बुह्रुय वंहरस नोंन आसे
निशि छुय तय प्रज़नावतन ॥०॥

—(47)—

यथ सरि सर्षप फ़ोल ना विछ़े
तथ सरि सकलो पोंनीय च्योंन।
मृग शृगाल गेंड ना ज़लहोंस्तुय
ज़िन ता ज़िन ता तोंतुय प्योंन ॥०॥

—

—(48)—

लल्ल बो द्रायस छांडान गारान
हल म्य कौरमस रसने सतीय।
वुछुन ह्योंतुम तोर डींठमस बरन
म्य ति कल गनेयम ज़ोगमस तंतीय
मल वुन्दि ज़ोलुम जिगर पारन
त्यलि लल्लि नाव द्राम यंलि दोल त्रोवमस तती ॥०॥

—(49)—

यूग्मस त्रेनिङ्ग सरासरी सरस
अरव निङ्ग सरस तु अंद्यस जाय।
हर मुख कौसर अरव सुम सरस
सतनिङ्ग सरस शिन्याकार ॥०॥

—(50)—

ज़ननीय ज़ाथाय रुती कृतीय
कंरिथ उदरस बहु क्लेशा।
फ़ीरिथ दार बजनि तौतुय बौतुय
शिव छुय क्रूठ तय चेन उपदेशा ॥०॥

—

—×51×—

यौसय शेला छय पाठस तु पीठस
सौंय शेला छय उत्तमोदेश।
सुय शेला छय फ़ेरवुनिस ग्रटस
शिव छुय क्रूठ तय च़ेन उपदेश॥०॥

—(52)—

रव म्य थलि थलि तापी तन
तापी तन उत्तमोदेश।
वरुण म्य ति लूटे गुरु अनेतन
शिव छुय क्रूठ तय च़ेन उपदेश॥०॥

—(53)—

युसय माता रूपी पय दिये
सुय भार्या रूपी करे उल्लास।
सुय माया रूपी ज़ीव हरे
शिव छुय क्रूठ तय च़ेन उपदेश॥०॥

—(54)—

कन्धव गृह तु कन्धव वनवास
विफ़ल मन रंटिथ आस।
दिन राथ गंन्ज़रिथ पनने श्वास
युथुय छुरव तु त्युथुय आस॥०॥

—

→ 55 ←

हा गुरा परम् गुरा
सद्भाव भावत् च् मे।
ज़्य शाह पञ्च कॅन्दा पुरा
हॅह कव् तुरुणो हाह कव् तोंतो ॥०॥

—(56)—

नाभिस्थानस त्रिता दज़्कुनीय
ब्रह्मास्थानस शिशिरुन सौरव।
ब्रह्माण्डस छम नद वहकुनीय
तवय हेरु गव तुरुणो हाह गव तोंतो ॥०॥

—(57)—

यो यो कार सो अर्चन
यो यो रसनि उच्चरस तीय मन्त्र।
यो यो लग्यस देहस परिचैर
सो सो परम् शिवोन तन्त्र ॥०॥

—

—(58)—

चुय ना बो ना ची नतु घानुय
गव पानुय सर्वक्रय पंष्युथ।
अतह ड्यूँठुक केंह ना औनुय
गंयि सद्धये परमु पद पंष्यथ किथ॥

—(59)—

क्रॉडान लूसुस पॉनी पानस
ह्येपिथ ज्ञानस वौत नु कोंह।
लय करमस पवनस बोन्नुस मयखानस
भंय भंर्य छि वानु तु चवान नु कोंह॥०॥

—(60)—

केंह नु यस कन्था कुनुह यस नॉली
सु क्योहो सिपाही जंगस नैरे।
अन्दुर्य नय गलि ब्युह्वनुय क्योलुय
शय नय आसि तु क्रया कति विन्ने॥०॥

इति चिच्छक्तिरूपिण्याः श्री लल्लेश्वर्यावाक्यो
प्रथमोऽध्यायः समाप्तः॥

द्वितीयोध्याय:

—१—

अभ्यासुकिनी विकास फ़ोलुम
सु प्रकाश ज़ोनुम योहय दीह।
प्रकाश ध्यानु मुखय दोरुम
सुखय भुरुम कौरुम तीय ॥०॥

—(२)—

गुरु कथ हृदयस मंज़ बाग रटुम
गंगुज़लु नावुम तन तु मन।
स्वदीहि ज़ीवन मुक्ती प्रावुम
यमुह भय च़ोलुम पोलुम अरव॥

—(३)—

पानय आव पानस सूतीय
पानय पनुन कौरुन विच़ार।
पानय पनुन पान नेशनोवुन
पानय गुपुन पनुनुय पान॥०॥

—

—(4)—

लल्लि गुर ब्रह्माण्डु प्येठ्यकिन्य तुलुम
शेशकल वाचुम पादन तान्य।
ज्ञानुकि अमृतु प्रकृत भरुम
लूभुय मोरुम अन्दु वन्द तान्य॥

—(5)—

क्रया करुम, धर्म कोरुम
तीर्थन नोवुम पनुनी काय।
पापन सोम्बरिथ भस्म कोरुम
तति कुस ओस तय योतकमआय।

—(6)—

पवन तु पान सोमुय डयूठुम
मीलिथ रूदुम शेर खुर तान्य।
दीह यलि मुठुम अदह क्याह मोतुम
नं कुनि पवन तु नं कुनि प्राण॥०॥

—

—(7)—

मनस सूतीय मनुय गोण्डुम
त्रित्तस रट्टम च़ोपार्य वग।
प्रकृत्र सूतीय पुरुष वोरुम
सरुह म्य कोरुम लंभुम वथ॥०॥

—

—(8)—

कथा बूज़ुम कथुय करुम
कथायि करुम चुपार्य सथ।
शास्त्र किनीय कथुय बूज़ुम
कथायि हावुम सतुच वथ॥०॥

—

—(9)—

पूरख कुम्भक रीच़क कोरुम
पवनस त्रावुम प्येठय किन्य वथ।
अनाहतस भस्म कोरुम
रुयत्तुह नो मोतुम सुय छम गथ॥०॥

—

—(10)—

केंहनस प्यड़्य क्याह छुय नच़ुन
मुच़ी केंह न तु नच़ुन त्राव।
पोंत फ़ीरिथ छुय तौतुय अच़ुन
योंहय वच़ुन च़्यतस थाव ॥०॥

—(11)—

कर्मुक कुलाह नो छुय वंनिथ गछुन
वंनिथ गछुन क्याह छुय पाय।
कश्रापुक फ़ल छुय मीलिथ गछुन
वंलिथ रोज़ुन कुस छुय न्याय ॥०॥

—(12)—

कायस अन्दर रूदुम अंच़िथ
न्यायस थांवनम च़ौंपार्य शाय।
पाय केंह लोंबनम नो माय छस कंरिथ
ज़ायस तु नं आयस लंगुम नाव ॥०॥

—(13)—

कोसम् बागस ह्योंतमय अच्नन
पंज़ियै मन त अच़न प्राव।
स्वरूपदर्शुन छु तौंतुय अच़न
कौंत छुय गछ़ुन पकुन त्रौंव॥०॥

—(14)—

कामस सुती प्रय नो भरम
क्रूधस द्युतुम पवनुन फ़ेश।
लूभस मौहस च़रण च़ंटिम
तृषणा च़ंजिम त गयस खुश॥०

—(15)—

ल्यकुह त थुकु प्यठ शेरि ह्यंच़म
गांबत सांपनिम पत ओंठ तान्य।
लल्लि ज़िह्यन कल ज़ाँह नो छेनिम
अदुह यलि सांपनिस व्यपिहे क्याह॥०

—[16]—

ज़गस अन्दर कांत्याह पांतिम
सांरी छि कांडान दयि सुंज़ वथ।
लछि मन्ज़ अंकिस दया ज़ांनिम
मांनिम ज़ि यी दयिज़ि ईशरह गत ॥०॥

—[17]—

गायत्री अज़पा छुल अकि तांजिम
सोहम सत्तची करमस थप।
अहमस लुत पांठ्य ज़डरय वांजिम
गुर कथ पांजिम च़ांजिम च़रव ॥०

—[18]—

कुल त मुल कथ क्युत छुय
तौत क्युत छुय शान्त सुभाव।
क्रयि हुन्द आगुर वति क्युत छुय
अन्तः क्युत छुय गुरु सुन्द नाव ॥०॥

—[19]—

स्नान तु ध्यान क्याह सना करी
ज़ितस रठ त्रकुरुय वग।
मनस तु पवनस मिलुवन करी
संहज़स मंज़ कर तीरथ स्नान ॥०॥

—[20]—

प्राणसं सूती लय यलि करुम
ध्यानस थांवनम नु रोज़नस शाय।
कायस अन्दर सोरुय वुछुम
पायस पोवुम कंडमस ग्राय ॥०॥

—[21]—

मनस ग्राय त्रंज पज़िकुय अन्न रुयोम
तब्रुकुय बल गोम करमस क्रय।
आगुर् वांतिथ अमृत ज़ल चोम
छुवल्यंह मन गोम भरमस प्रय ॥०॥

—[२२]—

मिथ्या, कपट असत त्रोवुम
मनस कुरुम सुय उपदीश।
ज़नस अन्दर केवल ज़ोनुम
अन्नस रुयनस कुस कुम दूष ॥०॥

—[२३]—

कायस बल छुय मायस ज़ागुन
प्राणस बल छुय साज़ुसरुद।
आयस बल छुय तत्त्व वीद ज़ानुन
ग्यानस बल छुय आदि अन्त तान्य॥०

—[२४]—

गगनस, भूतलस शैव यलि ड्यूँठुम
रवस लबनु रोज़नसशाय।
सिर्यिकि प्रभावु विष मय ज़ोनुम
ज़ल गव थलस सूत्य सीलिथ क्यथ॥०॥

—[25]—

वावुच हरकत जानस उ़ठिम
वानस डींठिम सोरि रंग़ चीज़।
ध्यानस अन्दर दम दम मीलिस
त्रन गुनन त्रोवुम मुत्ररिथ वर ॥०॥

—[२6]—

रोज़ुनि आयस गच़्छुन गछ़्यम
पकुन गछ़्यम वावुतूकुपात्त।
केंहनस प्यठय नचुन गछ़्यम
अचुन गछ़्यम सूक्ष्म प्रकार॥

—[२7]—

स्वद
वाख़ म्कुह दिथ मुख़स वीठम
सोंख़स डयीठम रोज़ुनस शाय।
दुख़स अन्दर नेन्यदुर मीठम
बुद यलि ज़ीठम मीठम कथ॥०॥

—[२८]—

शिलायि हन्ज़य ऊत्मा वंज़म
सोंस्वरिम डेंक्यं पोश्च आसन पट्ट।
मनस अन्दर विच्चार कोंरुम
वुछुम त डयूंठुम शिलु कनिवठ ॥०॥

—[२९]—

ज़न्म त्रांविथ विभू कोंन्डुम
लूभन भूगन भंरुम प्रय।
सौमुय अहार स्यठाह ज़ोनुम
चोलुम दुख बाव पोलुम अख॥०॥

—[३०]—

ज़लु प्यठ्य पकुन थ्यकुन लूकस
नारस अछुन मारस विद्ध।
आकाशी गमनो परवाज़ आसुन
कपट भासुन आसुन चित्त॥

—[३१]—

अन्दर आसिथ न्यबर छ़ोन्डुम
पवनन रगन फिरनम सूर।
ध्यान् किन्य दय ज़गि केवल ज़ोनुम
रंग गव संगस सूत्य मीलिथ क्रिथ॥०॥

—[32]—

ओंकार शरीर केवल ज़ोनुम
शब्द रूप रस गन्ध सूती छ्राथ।
आत्म स्वरूप सु पानय ओसुम
परम् तृत्व छ़ोरुम शेरस प्यठ॥०॥

—[३३]—

ज़न्म प्रोविथ कर्म सोदुम
धर्म पोलुम सुय छुम सथ।
नेत्रन अन्दर प्रेयम छ़ोरुम
च़ोरुम तु मोनुम युहय अख॥०॥

—[३४]—

स्वर्गस माज़ुन क्याह छुय बासुन
नरकस बासुन आसुन दोख।
ज़ख रुप्य नासुन फ़ोवु मय खासुन
पानय आसुन कासुन भेद ॥०॥

—

—[३५]—

मनस गुन छुय चंचल आसुन
चित्तस गुण छुय गछुन दूर।
ज़ीवस गुण छुय बुद्धि त्रेश आसुन
आत्मस गुण छुय न आसुन लीप ॥०॥

—

—[३६]—

शिव तु शक्ति कत्यू ड्यूँठुम
तिमव रॅटुम कायस जाय।
दायस दयि रसुह स्नेह म्यूँठुम
तीलिथ रूदुम त्रांविथ लर ॥०॥

—

—[३७]—

स्वस सूतीय सोदा कोरुम
हरस कुरुम गुडुह मोलिथ।
शेरस प्यठ्य किन्य नशान ड्यूठुम
गच्छान ड्यूठुम आयम पकं ॥०॥

—[३८]—

कुनुय अच्छुर उमरि पोरुन
सुय म्य रोटुम हृदयस मंज़।
सुय म्य लौत पाठ्य गोरुमत चोरुम
ओसुस सरतल सपजुम सुन ॥०॥

इति श्री महावाक्य श्री ललेश्वरी जी संम-
वादी कर्म योग नामः द्वितीयोऽध्यायः
समाप्तः ॥

कातिब:-" सादुल काश्मीरी "

अध्याय- त्रितीयः

—(1)—

तथ प्रकाश अन्तह शुद्धनय
वुन्दसुय सरस्वती गंगा ईम नद।
संगम नेमनह स बूज़न कुस
सा दपीज़े सहज़ क्रय।०॥

—(2)—

मन चरु ज़ुनना कुन्दे
निष्कल प्यण्ड वटिथ थव्यहय।
ज़ीव पितर शुद्धनय पानय वुन्दसूय
सा दपीज़े सहज़ क्रय॥०॥

—[3]—

शेये आसुय शये वस
लय बो पानी पानय ह्यस।
नीरिथ गछान तीलिथ ड्वान
मीलिथ पान द्वये वस ॥०॥

—[4]—

ज़ित्ता, अमरुह पता थोव्यज़े
ती ग्रॉविथ लगे ज़रुसे।
तति विद किंगत सुन्दरज़े
दुध् शुर ज़न कुठि नत् मूरे ॥०॥

—[5]—

अंसी आय तय, अंसी आसव
असी दौर कोंर पतवत।
शिवस सोरि नु ज़्यौन तु मरुन
रवस सोरि नु अतु गत ॥०॥

—[6]—

ज़ुव दीवह गरथस धरथस प्रज़लक
ज़्यय दीवुरु द्युतुथ क्रन्ज़न प्राण।
ज़ुव दीवह टिन्वह रोस्तुय वज़क
कुसू ज़ानि दीवुह चोन्य प्रवाह ॥०॥

—(7)—

कुस मरि तय कसू मारन
मरि कुस तय मारन कस ।
युस हरहर त्रांविथ घरह घरह करे
अद सुय मरि तय मारन तस ॥०॥

—(8)—

गुरह शब्दस युस यछ़ तछ़ भरे
गन्यानह वग रटि चित्त तोरंगस।
इन्द्री सोंबरिथ आनन्द करे
अदह कुस मरि तय मारन कस॥०॥

—(9)—

कन्धव कौरुक कन्दि कन्धे
कन्धव कौरुक कन्दि उल्लास।
भूगय मीठुय धुतुथ कन्धे
अथ कीन्द रोज़िन सूर न तु सास॥०॥

(10)

स्वमन् रटिथ गारुन मंज़ कन्दे
अथ कन्दि नेरि सूर् प्रकाश।
लूभ मोह मरि तय शूभ इयि कन्दे
अथ कन्दि दपान सुरूप नाव॥१०॥

—(11)—

हाय हांग नाद् ज़न वज़ान
गुंबद वज़ान दू दू दिथ।
सु ज़न इशारह सूती बोज़न
कु ज़न बोज़नन् दमाम दिथ॥११॥

—(12)—

हम हम करान गोन्डुम त् मोरुम
केसरह् वनह वोलुम चुटिथ नर।
यलि हा मालि काम क्रोध तामसो गोलुम
त्यलि हा मालि लबुम आनन्द मैदान् हाल॥१२॥

— (13) —

दशि बो आयस देह दिशि तीलिथ
वेलिथ च़ोंदुम शून अदह वान।
शिव यलि छ्यूँडुम शायिशायि वीलिथ
शेतु त्रे त्रेपिमस सुन द्राव
त्यलि हा मालि रविस लल्लाशात
सुय आंसिथ बो लंजिस नाव ॥०॥

— (14) —

छोन्डुम छोंडुम त्रेन भवनन च़ोंनदे
नेब नतु निशान लोबमस नु कुने।
मुंछाम सिद्यन सोंदन ध्यायि तपस्त्रषण
तिम कूज़िथ लोग रिवने
अदह हा मालि करुनस्य दया द्युत-
नम दर्शुन
सोरुय सु डेंशान पानु कुनुय ॥०॥

—(15)—

माज़सन स्वर्गस भूमय नर्कस
ज़ैलिथ ज़ोटुम ज़रव रुश तु वाव।
शिवुमस मोंदुरो प्योम बेरगस बेरगस
सुर् ततिपानय बो तस नाव॥०॥

—(16)—

कु कुने कुना कुने
कुकुम ओर योर ना कुने।
दयि फ़ल तय मूल ना कुने
ज़ूय ज़ेनतो गारुन ना कुने॥०॥

—[17]—

अज़पा गायत्री हमस् हमस् ज़ेविथ
अहम ज़ोविथ सुय अदह रठ।
येमी ज़ोव अहम सु रुद पानय
बु नु आसुन सुय उपदेश॥०॥

—(18)—

शिव शिव करान शिव ना तोषे
ग्यव कन्दि ज़लक मनसस आसे।
ग्यर तय देहस देह दूर आसे
ग्यवुक नय देहस दिव रेह कांसे ॥०॥

—(19)—

लल्ल बो चायस शिव सुन्जि कोसमवारे
शेव तु शक्ति म्य डीठुम तती।
बो पोरी ईश्वरह सुन्दिस शेरस
बो यलि मस्त म्य क्याह करे ॥०॥

(२०)

सत संगो पवित्र दोरुम
नव मथ रूज़स ओपारिथ वर।
दशि दशुम द्वार म्य प्रज़लोवुम
एकादश वंकरस करुम त्नय।
द्वादशान्त मण्डलह वेज़ शामोवुम,
त्रियोदश त्रेमनी नोवुम काय ॥०॥

(21)

चुतुर्दशि च़ोंदह भवन म्य छोवुम
पूर्ण पंचदशि कोरनम च़ंन्दरन उदय।
ओकदोह भ्रमय पान सन्दोरुम
आस्यि ख़्यास कल्पन त्रोविथ।
सोय ह. मालि करुम पोंतल्यन पूज़॥७॥

(22)

स्नेहकि सलिल योंदवय मल कासक
आसक शीनह खोंतु प्रोंण आनुह खोंतु साफ़
पानय मरख पानय आसक
लागक ओंनो ज़ुर तु कुल्नी॥०॥

(23)

शेबस सूती यलि कथन रसक
शिव छुख पानय ऊपोंरा छुनो।
मंदछि होंकल्न कर छेन्यम
यलि ह्यछुन गेलुन असुन त्रावह॥०॥

—(24)—

आरुक जामु कर सना तज़यम
यलि अन्द्रद्युम स्वादुक रोज़्यम वारह।
रुतोता क्रुतो सोरुय पज़्यम।
कनन बोज़ुन नु अंकन भाव ॥०॥

—(25)—

ओरुक टपुन वोंन्दि यलि वुज़िम
रत्नदीप प्रज़ल्योम वरज़ुनि वावय।
शश्वाखस रुथ कुस रटे
युस बुके रटे वाव।
युस पांच़ इन्द्रेय च़ेलिथ च़टे
सुय रटे गटे रव ॥०॥

—

—[९6]—

शिव छुय थलि थलि रोज़ान
मो ज़ान ह्योंद तु मुसलमान।
त्रुकय छुख तु पननुय पान प्रज़ान
सुय हा मालि छय साहिबस सीती ज़ानीज़ान॥

—(९7)—

युत बो गयस आलस
तेती ड्यूंठुम माल सू।
कनन कुनिथ बाल सू
सु तय सु तय सुतय सू।
सु कुसू तय बो कुसू॥०॥

—(९8)—

र.यनु र.यनु करान कुन नो [illegible]तक
नु र.यनु गछ़क अहंकारी।
सोमुय र.ये मालि सोमुय आसक
सोम्यय र.यनु मुचरुनय बस्त्यन तारी॥०॥

-[29]-

सब यलि समे रव कीत रोज़े
अदुह हा मालि संपनक सूहमसू॥

---

(30)

तुलकतुर शिशरगांठ शीन ब्युन ब्युन
पूरि यलि रव खोतुक ड्रमन त्रेशवुन्य अकुय गव।
तुलुकतर शिशरगांठ शीन शानी मालय ब्युन ब्युन॥
सपनी मञ्चनिर्मशा पूरि यलि खोतुक रव।
संमिथ इमन अकुय गव॥१०॥

-(31)-

म्रट च्छुय फ़ेरान ज़ेरे ज़ेरे
योदवय कुह न ज़ानि ग्रटुक छल।
ग्रट यलि फेरि तय ज़ांन्युल नेरे
गू वाति पानय ग्रटय वल॥०॥

—(32)—

ज़ालुनि छुय वुज़मल, त्रटय
ज़ालुन छुय मन्दिन्यन गटैकार।
ज़ालुन छुय पान पनुन कड़ुन ग्रटय
ह्यतु मालि सुबुर लबक तार ॥०॥

—(33)—

कवु छुक दिवान अनिनुय वछ
त्रुकुय छुक तु अन्दरुय अछ।
शिव छुय अतितय कुन मो गछ
संहज़ु कथि म्यॉनि करतो पछ॥०॥

—(34)—

त्रेशि बोछि मो क्रेशावुन
यान्य बोछि तान्य संदारुन देह।
फ्रठ चॉनिस करनस दारुन तु पारुण
कर उपकारुन सुय छय क्रै॥०॥

—[36]—

ट्योंठो, मोंदुरो, म्यूठो ज़हर
यस युथ, चित्तुक यत्न भू।
यंम्य योंत करुय कल तु कह्र
सु तौत शाह्र वातिथ प्यव॥०॥

—[37]—

वुछान बो छुस सारिसुय अन्दर
वुछुम प्रज़लान सारिनुय मन्ज़।
रूज़िथ बूज़िथ वुछु हरस
घरुह छु तसुन्दुय तु बो छुस लल॥०॥

—(38)—

ओर तु योरय, योर तु ओरय
यथ दूरस क्या सनुह शूभ ज़ानुन्य।
गिन्दान छु पानय होर छेह मोरय
अपुज़ुय हूरस हाँह थावुख॥०॥

—[39]—

अतल पातुल्य क्यंगन तिलू यि कोर
ति कोर अगूर अखंड।
असी नु गजरा, तैसी नु गजरा
राधा भगता तुमको नु बाबा चल
अगूराखी बंगले पर चंगा किता
बरखा अरे बाबा जाजा ॥०॥

—[40]—

तोलुक बाव लल्लि लोलि ललनोवुम
मरनय मोयस रूज़सनु ज़रय।
रंगु रङ्गि ज़ाञ्जुय क्याहनु रंग होवुम
बो दपुन त्रोलुम क्या सना करी ॥०॥

—[41]—

रावन् मन्ज़य रावुण रोवुम
रांविथ अथि आस बोंच भव् सरय।
असान गिन्दान संहज़ब प्रोवुम
दपुनुय कोंरुम पानस सरय॥०॥

—

—(42)—

शिव छुय ज़ांव्युल जाल वंह्रांविथ
क्रंजन मंज़ छुय तंरिथ क्यथ।
ज़िन्द् नय वुछहन अद कति मंरिथ
पान् मंज़् पान कडु विज़ोरिथ-
क्यथ॥०॥

—

—[43]—

ज़िया मालि जियो अंगन अंगन
जित ती ज़ीव
तिम कस गने रांइस गने,
रांय क्याह दितुम, खसुन गुर तु
बसुन्य नाव।
खंसिथ गंयस बो तस कुनुय।
तती मीजिम कूटर मुदर मामनि-
हना
तमी दिचुम ग्यव दूर
सु प्ययम जजरस जजर लगिम नांपने
कान लंगिम इरहने
जान लंगिम वुछने
सतुक न तय मतुक
बन जू स्योनुय कौलु तारुक ॥०॥

—

—[44]—

हस केंह नत आंसुस केंहनय
केंहनय केंहनस गोम तरिथ क्यथ।
शिव पूज़ुम बुछुम नाराण
केंहनय केंहनस केंहन गोम तरिथ क्यथ॥

—(45)—

ओंमुय आदि तय ओंमुय सोरुम
ओंमुय थोंरुम पननुय पान।
अनिथ न्नादिथ निथुय बोसुम
तवय प्रोवुम परमसतान ॥०॥

—(46)—

केंछन दितुख ओरय आलव
केंछव रटुक नालु व्यथ।
केंछन मस चथ अछ लजि तालव
केंछन पंपिथ गयि हालव रुयथ॥०॥

—[47]—

ओर ति पानय योर ति पानय
पतवानय रुज़िज़िन् ज़ांह।
पानय गुपिथ पानय गुन्यानय
पांनी पानय मूद न् ज़ांह ॥०॥

—(48)—

ज़ित्त नोंवुय ज़न्द्रम् नोंवुय
ज़लमय पकान नवम नोंवुय।
यन् म्य पान पनुन च़्यूनुय
तन् बों क्रुस नवम नोंवुय ॥०॥

—(49)—

गुरु स्यान्यो लल्लेश्वरो
गुरे वन्दयो श्थ पादन।
तति क्याह ओस तय बु ति यति होरहय
गुरो करेया पान अर्पन ॥०॥

— [50] —

आंठिम श्रीठिम म्य हावतम
गन्यान् कथन छुय मनुक सोज़।
केंचन छुय नर, नरोय प्रान्तम
सादस पछस छय आंतमरोज़॥०॥

—(51)—

यंमी लोंदुय कुन कमानि दुशार
छपनस तस कांह न् लबि न् शाय।
यस गव लोलस तु मन्सुय हिशार
तस म्यान् करि फ़कीर तु दाय॥०॥

इति श्री लल्लेश्वरी सम्वादी न्यास युगो-
नाम: तृत्योऽध्याय: समाप्त। शान्ति
—ॐ—

کہ اس دن ضرور بیتھا شکورت دیوی جی کی پوجا، پاٹھ اور بھجن وغیرہ کیا کریں۔ اگر ہوسکے مہاتما دیوی بھگت جی مہاراج کی ہدایت کے مطابق للیشوری بھون بمقام پیرہ باغ تکلیف گوارا فرما کر پرساد حاصل کر لیویں۔

آپ کا نوید اور شبھ چنتک

دیوی بھگت :۔ بذریعہ پنڈت راجو ملہ

ساکن پیرہ باغ حیدرپورہ

ملنے کا پتہ :۔

پین اینڈ پیپر سیلز، حبہ کدل، سرینگر، کشمیر

طوالت کے حل ہوگا، اسلئے دیوی جی نے فرمایا ہے:-

دُ دکھ چھِنُو نرادِت ہو کھ دُ چھو ہرس تِلہ درزہ پرمہ سرس منتر نغاہ
چھل نداتُون چھُوی نارہ بوسر چھکہ رِ کدُ وتلہ شاہ مارس ہال

ایک برا اچھنبا ہے: کہ دیوی جی کے جیون چرتر یعنی سوانح عمری علیحدہ چھپائی گئی ہے، اسکو بھی آپ ملاحظہ فرما کر من پرسن کرلیویں، اور جسوقت یہ سدہانت آپ کے گھروں میں پہونچیگا، تو اسی وقت سے یہ مہاواکیہ اپنے ماتاؤں، بہنواں، لڑکیوں، سب چھوٹے بڑوں کو سکھا دیں، ارتھات اسکا بھجن گائن اور پاٹھ مانتر سے آپ کے لڑکے اور لڑکیاں بھیشم پتامہ اور ارجن دیو جیسے بہادر ہوں گے، اور لڑکیاں برابر ساوتری اور دروپدی جیسی پت برتا ناریاں ہوا کریں گے،

دس برس کی لڑکی اس سدہانت کے مہاسے آپ کے پرشنوں کا اوتر دیوے گی، اس کو اوپنشدوں اور دیگر شاستروں کے اُدھاہرن کی کوئی ضرورت نہیں ہے، یہ سب کچھ گورو مہاراج کے آگیا انوسار درج کیا گیا ہے،

نیز برا اچھنبا ہے، چونکہ ماہ بہادون شُکلا پورنماشی کو دیوی جی کا جگت میں پرادربھاؤ ہوا ہے، اس لئے سب سیمنوں کو چاہئیے

شلوک تک بھی یاد نہیں ہونگے صرف دِکھاوٹ کیواسطے چند ایک شلوک
اِدھر اُدھر سے جمع کرا کے اوپنشدوں کا حوالہ دیا گیا ہے جو ٹھیک
نہیں ہے، اس پر مہاتما سوامی شری رام جی مہاراج جو کہ کشمیر
منڈل میں شیوی فلاسفی کا سرتاج مانا گیا ہے، انہوں نے بھی
اس سدھانت کا ملاحظہ فرما کر اور پڑھ کر بڑے آنند سے مگن ہوتے
تھے، تو بھگت جیون کے پریرنا سے انہوں نے فرمایا کہ کوئی بھی
شخص اس سدھانت کو ترجمہ کرنے کا ادھیکاری نہیں ہے صرف
اس سدھانت کا گائن بھجن اور پاٹھ ماتر کرنا ضروری ہے
خود بخود وہ سجن پورے مطلب کو پہنچ سکتے ہیں، اس لئے
اب سالم سدھانت تیار ہو رہا ہے، جو کہ عنقریب ہی عام
سجنوں کے نظروں میں آیا کرے گا، بنتی اور آشا ہے کہ اس
مانش شریر کو قیمتی جان کر ان مہاواکیہ کا ہر کوئی بھگت پاٹھ اور
بھجن گائن کرتے رہیں، اور اصلی مطلب کو ضرور حاصل کر کے یعنی آتمہ
گنیان سوبھاؤ نہ پراپت کر کے سنساری دھندوں سے مکتی حاصل
کریں گے، یاد رکھیئے! سنسار میں جو بھی کام آپ کا بہت کوشش
سے حل نہیں ہوتا ہوگا، مگر نشچے دیکھا جاتی ہے کہ اس سدھانت کا
پاٹھ دس یوم متواتر پڑھکر اور بھجن کر کے آپ کا کام بلا کسی

فلاسفر یعنی پیروکار اوتڑے ہیں، انھوں نے بھی دلیپ جی کے
سدھانت کو ترجمہ یا ٹیکا کرنے کی جرأت نہیں کی، مہاتما جی کا قول
ہے، اسمیں اُوپنشدوں اور دوسرے شاستروں کا اُداہرن
نہیں دیا جاسکتا، نہ ہماری بُدھی بھی اسمیں کوئی ہیر پھیر
کرسکتی ہے مہاتما جی کا فرمان ہے، جب کوئی سجن اس
سدھانت کی کوئی ادھیائے یا دو تین سو شلوک یاد کر کے
پڑھا کرے گا، تو یہ ضروری ہے، اُس سجن کو خود بخود اُسکے
دماغ میں اسکا مطلب حل ہوسکتا ہے بلکہ جب زیادہ
بھگتی بھاؤ سے اسکا پاٹھ وغیرہ وسمرن کرتا رہیگا
ہنہ سندیھ اسکو ساکھشات کار ہوگا یعنی ایشوری کا درشن
ملیگا، مہاتما جی نے فرمایا ہے (یعنی لل واکین جھوری بودھ لارڈی)
اس لئے کوئی بھی سجن بغیر کسی کرپا کے اسکا ترجمہ کرنے کا مستحق نہیں
ہوسکتا، یہ سدھانت امرت کا بھرا ہوا ہے، اور اسکو پینے والا
کوئی نہیں ہے اس پہ دلیپ جی نے فرمایا ہے کہ:۔
گورہ کنت ہر دیس منتر باگ رٹم گمسنگہ ذلہ نادم تن نہ من
سو دیہہ چیوان موکھتی پراوُم بہہ بنیہ ژاوم پولم اک
موجودہ سجنوں کو جو کہ نام نہاد بھگتی جن بتلاتے ہیں، دس سے سو

کو پرنام کرتا ہوں۔ اب گورو مہاراج کے کرپا اور دیا سے جگت سروپا شری للیشوری بھگوتی کا سالم سدھانت یعنی مہاواکیہ جسمیں ایک ایک پد میں امرت کا رس بھرا ہُوا ہے۔ جگت کے ہت کار کے لئے اور آنے والی انسانیت کو شانت بھاؤ میں لانے کے لئے اس گرنتھ کو چار۴ حصوں میں یعنی والیوم میں تیار کیا گیا ہُوا ہے۔ یعنی پہلے والیوم میں تین۳ ادھیائے اور دوسرے والیوم میں تین ادھیائے اور تیسرے والیوم میں تین ادھیائے اور چوتھے والیوم میں تتمہ سب ادھیائے درج کئے گئے ہیں۔ یہ سدھانت دراصل کشمیری زبان میں درج ہے۔ کہیں کہیں واکیوں میں فارسی لفظ بھی درج ہیں۔ چونکہ جس وقت الیشوری نے اوتار دھارن کیا ہُوا تھا، اسوقت فارسی زبان کا اور فارسی علم کا بڑا زور تھا۔ مہاواکیہ میں بھی دیوی جی نے بہت سے شیدہ فارسی زبان میں فرمائے ہیں۔ آج تک کم از کم سوا سات سو سال سے پہلے دیوی جی نے اس سدھانت کو لوگوں کے بھلائی کے لئے کشمیری مو کھیو بائے فرمایا ہے۔ اس قدر عرصہ میں جتنے شیومت کے

تمہید

دھیان مولم گورو مورتی پوجا مولم گورو پدم!
منتر مولم گورو واکیم موکش مولم گورو کرپا!

نویدن

پرتھم سروہ سدھیوں کے سوامی سری گنیش جی کے چرن کملوں میں کاچک واچک مانسک بھاؤ سے پرنام کرتا ہوں جن کے انوگرہ سے تینوں بھون اپنے مطلب کو نردگن طور پر پراپت کر سکتے ہیں۔ پھر پرم پوجیہ جگت سروپا شری للیشوری دیوی کے پاد کمل اپنے ہردے میں پریم بھاؤ سے دھارن کرتا ہوں۔ اور انکے مہا واکیہ روپی امرت پان کر کے کرت کرت ہو رہا ہوں۔ اور ساتھ ہی اپنے گورو مہاراج اور سوامی باسکرانند جی مہاراج کو جنہوں نے اس سدھانت کا بھاشن قریباً دو سو سال پہلے ہی کیا ہوا ہے۔

— कांशर्य स्वुर —

घंर = घड़ी   नंर = बाज़ू
तुर = धज्जी   कुर = आवाज़
तार = सर्दी   क्रूार = सख़्त
औंन = अंधा   लौंट = पूँछ
गोंब = भारी   सोंत = धीरे
गुुड़ = टख़ना   वोुड़ = वुड़ = सिर
आंस = मुँह   ओल = इलायची
आंध्य = उससमय   वुन्य = अब
वुन्य = अभी

इस पुस्तक का देवनागरी में अनुवाद श्री साइल (काश्मारी) ने किया है।

والیوم نمبر ۱

جسمیں صرف ۳ ادھیاے درج ہیں

میونسٹر پبلش پنڈت پریم ناتھ کول نیو کشمیر پریس میں چھپا

جگت سرپاتری یلیشوری یعنی ماتا

لل دید

کے امرت سے بھرے
ہوئے مہاواکیہ یعنی
آب حیات سے بھرے ہوئے
مقدس شعرہا

(فسٹ ایڈیشن)

بزبان ہندی کشمیری

حسب ہدایت:

مہاتماجی مصنف: پنڈت راجو ملہ ساکن بیرہ باغ
حیدرپورہ

2017 ب
1961ء